പദ്മപുരാണമ്/ഖണ്ഡഃ 6 (ഉത്തരഖണ്ഡഃ)/അധ്യായഃ 057

യുധിഷ്ഠിര ഉവാച -

നഭസ്യസ്യ സിതേ പക്ഷേ കിംനാമൈകാദശീ ഭവേത് .

കോ ദേവഃ കോ വിധിസ്തസ്യ ഏതദാഖ്യാഹി കേശവ 1.

ശ്രീകൃഷ്ണ ഉവാച-

കഥയാമി മഹീപാല കഥാമാശ്ചര്യകാരിണീമ് .

കഥയാമാസ യാം ബ്രഹ്മാ നാരദായ മഹാത്മനേ 2.

നാരദ ഉവാച-

കഥയസ്വ പ്രസാദേന ചതുർമുഖ നമോഽസ്തു തേ .

നഭസ്യ ശുക്ലപക്ഷേ തു കിം നാമൈകാദശീ ഭവേത് .

ഏതദിച്ഛാമ്യഹം ശ്രോതും വിഷ്ണോരാരാധനായ വൈ 3.

ബ്രഹ്മോവാച-

വൈഷ്ണവോഽസി മുനിശ്രേഷ്ഠ സാധുപൃഷ്ടം കില ത്വയാ .

നാതഃ പരതരാ ലോകേ പവിത്രാ ഹരിവാസരാത് 4.

പദ്മാ നാമേതി വിഖ്യാതാ നഭസ്യൈകാദശീ സിതാ .

ഹൃഷീകേശഃ പൂജ്യതേഽസ്യാം കർത്തവ്യം വ്രതമുത്തമമ് 5.

കഥയാമി തവാഗ്രേഽഹം കഥാം പൗരാണികീം ശുഭാമ് .

യസ്യാഃ ശ്രവണമാത്രേണ മഹാപാപം പ്രണശ്യതി 6.

മാംധാതാ നാമ രാജർഷിർവിവസ്വദ്വംശസംഭവഃ .

ബഭൂവ ചക്രവർതീ സ സത്യസംധഃ പ്രതാപവാൻ 7.

ധർമതഃ പാലയാമാസ പ്രജാഃ പുത്രാനിവൗരസാൻ .

ന തസ്യ രാജ്യേ ദുർഭിക്ഷം നാധയോ വ്യാധയസ്തഥാ 8.

നിരാതംകാഃ പ്രജാസ്തസ്യ ധനധാന്യസമേധിതാഃ .

ന്യായേനോപാർജിതം വിത്തം തസ്യ കോശേ മഹീപതേ 9.

സ്വസ്വധർമേ പ്രവർത്തംതേ സർവേ വർണാശ്രമാസ്തഥാ .

കാമധേനുസമാഭൂമിസ്തസ്യ രാജ്യേ മഹീപതേഃ 10.

തസ്യൈവം കുർവതോ രാജ്യം ബഹുവർഷഗണാ ഗതാഃ .

അഥൈകസ്മിംശ്ച സംപ്രാപ്തേ വിപാകഃ കർമണഃ ഖലു 11.

വർഷത്രയം തദ്വിഷയേ ന വവർഷ ബലാഹകഃ .

തേന ഭഗ്നാഃ പ്രജാസ്തസ്യ ബഭൂവുഃ ക്ഷുധയാർദിതാഃ 12.

സ്വാഹാ സ്വധാ വഷട്കാര വേദാധ്യയനവർജിതാഃ .

ബഭൂവ വിഷയസ്തസ്യാ ഭാഗ്യേന ദൈവപീഡിതഃ .

അഥ പ്രജാഃ സമാഗമ്യ രാജാനമിദമബ്രുവൻ 13.

പ്രജാ ഊചുഃ -

ശ്രോതവ്യം നൃപശാർദൂല പ്രജാനാം വചനം ത്വയാ .

ആപോ നാരാ ഇതി പ്രോക്താഃ പുരാണേഷു മനീഷിഭിഃ 14.

അയനം ഭഗവതസ്തസ്മാന്നാരായണ ഇതി സ്മൃതഃ .

പർജന്യരൂപോ ഭഗവാന്വിഷ്ണുഃ സർവഗതഃ സ്ഥിതഃ 15.

സ ഏവം കുരുതേ വൃഷ്ടിം വൃഷ്ടേരന്നം തതഃ പ്രജാഃ .

തദഭാവേ നൃപശ്രേഷ്ഠ ക്ഷയം ഗച്ഛംതി വൈ പ്രജാഃ .

തഥാ കുരു നൃപശ്രേഷ്ഠ യോഗഃ ക്ഷേമോ യഥാ ഭവേത് 16.

രാജോവാച-.

സത്യമുക്തം ഭവദ്ഭിശ്ച ന മിഥ്യാഭിഹിതം ക്വചിത് .

അന്നം ബ്രഹ്മ യതഃ പ്രോക്തമന്നേ സർവം പ്രതിഷ്ഠിതമ് 17.
അന്നാദ്ഭവംതി ഭൂതാനി ജഗദന്നേന വർതതേ .
ഇത്യേവം ശ്രൂയതേ ലോകേ പുരാണേ ബഹുവിസ്തരേ 18.
നൃപാണാമപചാരേണ പ്രജാനാം പീഡനം ഭവേത് .
നാഹം പശ്യാമ്യാത്മകൃതമേവം ബുദ്ധ്യാ വിചാരയൻ 19.
തഥാപി പ്രയതിഷ്യാമി പ്രജാനാം ഹിതകാമ്യയാ .
ഇതി കൃത്വാ മതിം രാജാ പരിമേയപരിച്ഛദഃ 20.
നമസ്കൃത്യ വിധാതാരം ജഗാമ ഗഹനം വനമ് .
ചചാര മുനിമുഖ്യാംശ്ച ആശ്രമാന്താപസൈഃ ശ്രിതാൻ 21.
ദദർശാഥ ബ്രഹ്മസുതമൃഷിമാംഗിരസം നൃപഃ .
തേജസാ ദ്യോതിതദിശം ദ്വിതീയമിവ പദ്മജമ് 22.
തം ദൃഷ്ട്വാ ഹർഷിതോ രാജാ അവതീര്യ സ്വവാഹനാത് .
നമശ്ചക്രേഽസ്യ ചരണൗ കൃതാംജലിപുടോ വശീ 23.
മുനിസ്തമഭിനംദ്യാഥ സ്വസ്തിവാചനപൂർവകമ് .
പപ്രച്ഛ കുശലം രാജ്യേ സപ്തസ്വംഗേഷു ഭൂപതേഃ 24.
നിവേദയിത്വാ കുശലം പപ്രച്ഛാനാമയം നൃപഃ .
ദത്താസനോ ഗൃഹീതാർഘ്യ ഉപവിഷ്ടോഽസ്യ സംനിധൗ 25.
പ്രത്യുവാച മുനിം രാജാ പൃഷ്ടോ ഹ്യാഗമകാരണമ് 26.
രാജോവാച-
ഭഗവന്ധർമവിധിനാ മമ പാലയതോ മഹീമ് .
അനാവൃഷ്ടിശ്ച സംവൃത്താ നാഹം വേദ്മ്യത്ര കാരണമ് 27.
സംശയച്ഛേദനായാത്ര ആഗതോഽഹം തവാംതികേ .
യോഗക്ഷേമവിധാനേന പ്രജാനാം കുരു നിർവൃതിമ് 28.
ഋഷിരുവാച-
ഏതത്കൃതയുഗം രാജന്യുഗാനാമുത്തമം മതമ് .
അത്ര ബ്രഹ്മപരാ ലോകാ ധർമശ്ചാത്ര ചതുഷ്പദഃ 29.

അസ്മിന്യുഗേ തപോയുക്താ ബ്രാഹ്മണാ നേതരാ ജനാഃ .

വിഷയേ തവ രാജേംദ്ര വൃഷലോ്ഽയം തപസ്യതി 30.

ഏതസ്മാത്കാരണാച്ചൈവ ന വർഷതി ബലാഹകഃ .

കുരു തസ്യ വധേ യത്നം യേന ദോഷഃ പ്രശാമ്യതി 31.

രാജോവാച-

നാഹമേനം വധിഷ്യാമി തപസ്യംതമനാഗസമ് .

ധർമോപദേശം കഥയ ഉപസർഗവിനാശനമ് 32.

ഋഷിരുവാച-

യദ്യേവം തർഹി നൃപതേ കുരുഷ്വൈകാദശീവ്രതമ് .

നഭസ്യസ്യ സിതേ പക്ഷേ പദ്മാ നാമേതി വിശ്രുതാ 33.

തസ്യാ വ്രതപ്രഭാവേന സുവൃഷ്ടിർഭവിതാ ധ്രുവമ് .

സർവസിദ്ധിപ്രദാ ഹ്യേഷാ സർവോപദ്രവനാശിനീ 34.

അസ്യാ വ്രതം കുരു നൃപ സപ്രജഃ സപരിച്ഛദഃ .

ഇതി വാക്യമൃഷേഃ ശ്രുത്വാ രാജാ സ്വഗൃഹമാഗതഃ 35.

ഭാദ്രമാസേ സിതേ പക്ഷേ പദ്മാവ്രതമഥാകരോത് .

പ്രജാഭിഃ സഹ സർവാഭിശ്ചാതുർവർണ്യസമന്വിതഃ 36.

ഏവം വ്രതേ കൃതേ രാജൻപ്രവവർഷ ബലാഹകഃ .

ജലേന പ്ലാവിതാ ഭൂമിരഭവത്സസ്യശാലിനീ 37.

ഋഷീശ്വരപ്രഭാവേന ലോകാഃ സൗഖ്യം പ്രപേദിരേ .

ഏതസ്മാത്കാരണാദേവം കർത്തവ്യം വ്രതമുത്തമമ് 38.

ദധ്യോദനയുതം തസ്യാം ജലപൂർണം ഘടം ദ്വിജേ .

വസ്ത്രസംവേഷ്ടിതം ദത്ത്വാ ഛത്രോപാനഹമേവ ച 39.

നമോ നമസ്തേ ഗോവിംദ ബുധശ്രവണസംജ്ഞക .

അഘൗഘസംക്ഷയം കൃത്വാ സർവസൗഖ്യപ്രദോ ഭവ 40.

ഭുക്തിമുക്തിപ്രദശ്ചൈവ ലോകാനാം സുഖദായകഃ .

പഠനാച്ഛ്രവണാദ്രാജൻസർവപാപൈഃ പ്രമുച്യതേ 41.

ഇതി ശ്രീപാദ്മേ മഹാപുരാണേ പംചപംചാശത്സാഹസ്ര്യാം സംഹിതായാമുത്തരഖംഡേ ഉമാപതിനാരദസംവാദേ ഭാദ്രപദശുക്ലാ പദ്മൈകാദശീനാമ സപ്തപംചാശത്തമോഽധ്യായഃ57.
